

7689

SPRAWOZDANIE
 TOWARZYSTWA
 WZAJEMNEGO KREDYTU
 W KRAKOWIE

z czynności dwudziestego drugiego roku 1896.

W KRAKOWIE,
 W DRUKARNI «CZASU» FR. KLUCZYCKIEGO I SPÓŁKI
 pod zarządem Józefa Łakocińskiego.
 1897.

7689

SPRAWOZDANIE TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU

W KRAKOWIE

z czynności dwudziestego drugiego roku 1896.

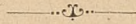
W KRAKOWIE,
W DRUKARNI «CZASU» FR. KLUCZYCKIEGO I SPÓŁKI
pod zarządem Józefa Łakocińskiego.
1897.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU W KRAKOWIE.

$\frac{23}{7}$ 1897

400

ZARZĄD TOWARZYSTWA.

RADA NADZORCZA:

Prezes: **Męciński Józef.**

Wiceprezes: **Gniewosz Włodzimierz.**

CZŁONKOWIE RADY NADZORCZEJ:

Balicki Ludwik w Wykotach,	poczta Sambor.
Bohdanowicz Grzegórz w Oszechlibach,	„ Niepołokowce.
Dydyński Maryan w Raciborsku,	„ Wieliczka.
Hr. Dzieduszycki Klemens w Martynowie,	„ Martynów.
Garapich Michał w Cebrowie,	„ Jezierna.
Gniewosz Feliks w Nowosielcach,	„ Nowosielce-Gniewosz.
Homolaes Stanisław w Krakowie.	
Jasiński Franciszek w Zahajpolu,	„ Matyjowce.
Komornicki Stanisław w Zawadce,	„ Zawadka.
Dr. Kraiński Władysław w Wyszatycach,	„ Żurawica.
Marynowski Edward we Lwowie.	
Obertyński Zdzisław w Hujczu,	„ Kamionka Lipnik.
Hr. Potocki Andrzej w Krakowie.	
Prek Stefan w Pantalowicach,	„ Kańczuga.
Sławiński Przeclaw w Kleczy,	„ Wadowice.
Trzeciecki Jan w Miejscu,	„ Miejsce Piastowe.

Wierzchlejski Bolesław w Kabarowcach,	poczta Zborów.
Hr. Wodzicki Antoni w Kościelcu,	„ Chrzanów.
Żaba Stanisław w Zbyłtowskiej Górze,	„ Tarnów.

DYREKCJA TOWARZYSTWA:

Dyrektor I: **Słonecki Zenon.**

Dyrektor II: **Hr. Scipio Karol.**

Dyrektor Referent: **Dr Romer Gustaw.**

ZASTĘPCY:

Zastępca Dyrektora I: **Dr Paszkowski Franciszek.**

Zastępca Dyrektora II: **Dr Lisowski Władysław.**

Zastępca Dyrektora-Referenta: **Głazewski Ignacy.**

Reprezentant Dyrekcji we Lwowie: **Gnoiński Wincenty.**

SPRAWOZDANIE

z czynności

TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU

W KRAKOWIE

za rok **XXII to jest 1896**

przedłożone

Zgromadzeniu Ogólnemu Członków Towarzystwa

w dniu 26 maja 1897 r.

i

U C H W A Ł Y

zapadłe na tem Zgromadzeniu.

Dnia 26 maja 1897 r. odbyło się w sali gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie dwudziesty drugi z kolei zwyczajne Zgromadzenie ogólne członków tegoż Towarzystwa.

Na Zgromadzeniu tém było obecnych 206 członków, mających w myśl § 84 statutu prawo do brania udziału w obradach Zgromadzenia.

Wiceprezes Rady nadzorczej, JW. **Męciński Józef**, skonstatowawszy potrzebną do prawomocności uchwał ilość obecnych członków i zaznaczywszy, że ogłoszenie o tem Zgromadzeniu nastąpiło w przepisany terminie w myśl § 83 statutu, przedstawia Zgromadzeniu ogólnemu Reprezentanta Rządu JW.

Edwarda hr. Starzeńskiego, c. k. Starostę w Podgórzu, jako komisarza rządowego i zaprasza następnie stosownie do przepisu § 88 statutu na assessorów WW-nych **Ksawerego Konopkę i Dra Karola Pieniążka**, poczem zagaja posiedzenie następującą przemową:

Zanim przystąpimy do załatwienia spraw bieżących, objętych porządkiem dziennym dzisiejszego posiedzenia, mam do spełnienia smutny i bolesny obowiązek. W ciągu ubiegłego roku ś. p. **Zygmunt Dembowski**, dostojny prezes naszego Towarzystwa, rozstał się z tym światem (zebrani z miejsc powstają). Z boleścią i żalem ogólnym kraj cały przyjął tę wieść hiobową, bo z poważnego zastępu gorących patryotów, najzacniejszych obywateli, gorliwych pracowników na różnych polach służby publicznej, ubył jeden z najlepszych, jeden z tych, co pół wieku służył ojczyźnie gorliwie i wiernie, z zaparciem się siebie, gotów zawsze do ofiar, do pracy publicznej, gotów na każde wezwanie współobywateli iść i działać zawsze tam, skąd spłynąć miał pożytek dla ogółu, skąd błysnąć mogła jaśniejsza zorza dla doli naszej, dla przyszłości tej ojczyzny, którą ten mąż dostojny kochał tak gorąco. Wspomnienie to żałobne zapisane będzie do protokołu dzisiejszego zgromadzenia.

Dzięki łasce Bożej, gorącemu poparciu ogółu, rozumnej i sumiennej pracy wszystkich organów, do działania powołanych, z zadowoleniem skonstatować możemy pomyślny rozwój i wzrost naszego Towarzystwa we wszystkich działach. Zasoby nasze wystarczają w zupełności nietylko na wypełnienie naszych zobowiązań w latach normalnych, ale, co nie daj Boże, gdyby przyszły i klęski wyjątkowe, potrafimy ostać się i uczynić zawsze zadość obowiązkom, na siebie przyjętym. — Instytucya nasza cieszy się zaufaniem nietylko w kraju, ale i poza jego granicami. Słowem, tak pod względem materyalnym, jak i moralnym możemy być w zupełności zadowoleni z osiągniętych rezultatów dwudziesto-kilkoletniej działalności naszej.

Ale jak to często się zdarza i w pomyślnych okolicznościach nastają nieraz ciężkie do przebycia chwile, które choć z przykrością i trudem przebyć jakoś trzeba. Taką ciężką chwilę dla naszego Towarzystwa powoduje fakt, wiadomy bez wątpienia Szanownym Panom, że czcigodny dyrektor referent naszego Towarzystwa, **Henryk Kieszkowski**, z dniem 1 czerwca b. r. opuszcza swoje stanowisko. Pochylony wiekiem, znużony długoletnią pracą, gorliwą i sumienną, opuszcza tę instytucyę, którą wychował, rozwinął,

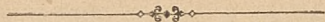
z którą się zróśł i zespolił! Któż nie zna zasług Henryka Kieszkowskiego? Kraj cały we wdzięcznej na zawsze zachowa pamięci jego olbrzymie zasługi, jakie położył dla pomyślnego rozwoju dziś tak poważnej, tak użytecznej instytucji. On nią kierował, on lat 36 poświęcał jej z całą miłością: fachową wiedzę, żelazną energię i z wytrwałością wszystkie myśli swoje, wszystkie godziny swego pracowitego żywota.

Więc cześć mu, podzięką i wdzięczność!

Rada nadzorcza przedstawi Panom wnioski, w jaki sposób, jej zdaniem, oddać należy hołd i uznanie zasługom Henryka Kieszkowskiego, a z jego doświadczeń, fachowej wiedzy i miłości dla instytucji korzystać i nadal — daj Boże — jak najdłużej.

Zresztą na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia znajdziecie panowie wszystkie te sprawy, które z mocy obowiązujących statutów przychodzą do wiadomości lub uchwał Zgromadzenia ogólnego.

Z kolei porządku dziennego odczytał Sekretarz Towarzystwa protokół zeszłorocznego Zgromadzenia ogólnego, odbytego w dniu 5 czerwca 1896 r., a gdy nikt z obecnych głosu nie żądał, ani też zarzutów przeciw protokółowi nie wniósł, przystąpiono do odczytania sprawozdania Rady nadzorczej z czynności za rok ubiegły.

SPRAWOZDANIE RADY NADZORCZEJ

z ogólnym poglądem na działalność

TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU

W KRAKOWIE

za rok XXII istnienia Towarzystwa, to jest **1896**

przedłożone

ZGROMADZENIU OGÓLNEMU

w dniu 26 maja 1897 roku

przez **Referenta Rady Nadzorczej**

Dra Władysława Kraińskiego.

Wysokie Zgromadzenie!

Od szeregu lat musi Rada Nadzorcza rozpoczynać sprawozdania swoje smutnem wspomnieniem strat w gronie współpracowników, ponoszonych przez Towarzystwo. I tego roku — niestety z wielkim żalem — wspomnieć musimy zaraz na wstępie o bolesnej stracie długoletniego Członka Rady, Vice-Prezesa a w końcu Prezesa Rady Nadzorczej ś. p. Zygmunta Dembowskiego, którego postać pełna szlachetnej godności, pełna poświęceń dla instytucyi, wszystkim nam żywo jest w pamięci.

Dalej Rada Nadzorcza zwiastować musi Wysokiemu Zgromadzeniu stratę, jaką ponosi Towarzystwo nasze przez ustąpienie dotychczasowego Dyrektora Referenta, Wgo Henryka Kieszkowskiego, ze stanowiska zajmowanego przez niego do tej chwili. Rok po roku wydzierała nam śmierć w ostatnich latach najdzielniejszych urzędników Towarzystwa. Obecnie nasz

czcigodny Dyrektor Referent od samego początku istnienia Towarzystwa t. j. od 36½ lat główny filar jego i podpora, przyciśnięty wiekiem, znużony pracą i coraz słabszy na zdrowiu, oświadczył, że dłużej obowiązków swoich spełniać nie może, i zażądał przeniesienia w stan spoczynku. Rada Nadzorcza, widząc niezachwiane postanowienie czcigodnego Dyrektora Referenta — aczkolwiek z wielkim żalem — przychyliła się do jego żądania. Pragnąc uczcić wedle możliwości zasługi ustępującego Dyrektora Referenta, a z drugiej strony pragnąc dać sposobność tak znakomitemu znawcy stosunków i urzędzeń Towarzystwa naszego, popierania nas i w przyszłości swoją radą, postanowiła Rada Nadzorcza przedłożyć Wysokiemu Zgromadzeniu wniosek: mianowania Wgo Henryka Kieszkowskiego honorowym kuratorem Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Czyniąc zadość wymaganiom przepisu § 92 ustępu 6go statutu, odbyła Rada Nadzorcza nadzwyczajne posiedzenie w dniu 10 kwietnia 1897 roku w celu obsadzenia opróżnionego stanowiska Dyrektora Referenta. W obec wielkiej trudności zadania zastąpienia męża tak wytrawnego i doświadczonego, uznała Rada Nadzorcza potrzebę powołania w tym celu dwóch członków do składu Dyrekcji: jednego jako Dyrektora Referenta, drugiego zaś jako stale w gronie Dyrekcji urzędującego zastępcę.

W Towarzystwie wzajemnego kredytu wykazuje zamknięcie rachunkowe za rok 1896 zwiększony ruch operacyi.

Obrót kapitałów powiększył się o zhr. 307.346 ct. 59. Udziały członków zwiększyły się o zhr. 7.391 ct. 28, a zwiększył się także eskont weksli o zhr. 302.416 ct. 22. Z czystego zysku otrzymają członkowie Towarzystwa wzajemnego kredytu dywidendę od udziałów 5%. W obec polepszających się warunków na targu pieniężnym, Dyrekcya obniżyła stopę procentową od eskontu weksli z 5½% na 5%.

Rada Nadzorcza odbyła w listopadzie 1896 i w maju 1897 zwyczajne posiedzenia swoje, zaś w kwietniu 1897 nadzwyczajne posiedzenie, — a nadto Komisye specjalne były kilkakrotnie czynne, tak w Krakowie jak i we Lwowie.

Na posiedzeniach tych załatwiono następujące ważniejsze sprawy:

- 1) Rada Nadzorcza zatwierdziła wybory Członków Rady Nadzorczej z obwodów: Bocheńskiego, Lwowskiego, Samborskiego i Stryjskiego, w których wybrani zostali na następną sześcioletnią kadencję urzędowania, kończącą się w roku 1902: WW. Maryan Dydyński, Jan Bertemilian Breuer, Ludwik Balicki i Stanisław Komornicki.
- 2) Rada Nadzorcza zawiadamia Wysokie Zgromadzenie, że w roku bieżącym skończyły się kadencje urzędowania Dyrektora Igo i jego Zastępcy. Rada Nadzorcza opierając się na § 92 ustępie 5 statutu Towarzystwa, wybrała ponownie i jednomyślnie na następną sześcioletnią kadencję urzędowania: I-szym Dyrektorem W-go Zenona Słoneckiego, a Zastępcą Dyrektora I-go W-go Dra Franciszka Paszkowskiego.
- 3) Na nadzwyczajnem posiedzeniu wybrała Rada Nadzorcza w myśl § 92 ustępu 6 statutu Towarzystwa Dyrektorem Referentem W-go Dra Gustawa Romera, a Zastępcą Dyrektora W-go Ignacego Głazewskiego.

Na porządku dziennym dzisiejszego Zgromadzenia jest zatwierdzenie wyborów Prezesa Rady Nadzorczej w miejsce zmarłego ś. p. Zygmunta Dembowskiego — oraz Vice-Prezesa i jednego Członka Rady Nadzorczej, których kadencje urzędowania skończyły się w roku bieżącym.

Kierując się tą zasadą, że przede wszystkim należy się uznanie długoletniej zasłudze, Rada Nadzorcza, stósownie do przysługującego jej w myśl § 85 statutu prawa, przedstawia Wysokiemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia:

Na Prezesa Rady Nadzorczej: dotychczasowego Vice-Prezesa i Członka Rady od roku 1870 JW. Józefa Męcińskiego,

Na Vice-Prezesa Rady: W-go Włodzimierza Gniewosza, Członka Rady od r. 1880,

Na Członka Rady Nadzorczej: W-go Stanisława Homolacza, który od roku 1879 zasiada w Radzie Nadzorczej.

Kadencja urzędowania wyżej wspomnianych skończy się w roku 1903.

W końcu Rada Nadzorcza stawia wniosek:

Zgromadzenie Ogólne uchwali:

„Z powodu przejścia w stan spoczynku Dyrektora Referenta, W-go Henryka Kieszkowskiego, Zgromadzenie Ogólne, uznając niespożyte

zasługi jego około organizacyi, utrwalenia bytu i rozwoju Towarzystwa przez czas 36 1/2 letniej służby, nadaje mu godność **honorowego Kuratora Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.**

Po odczytaniu sprawozdania Zgromadzenie jednomyślnie uchwaliło wśród oklasków nadać godność *honorowego kuratora Tow. wzajemnych ubezpieczeń Henrykowi Kieszkowskiemu.*

Za powzięcie tej uchwały podziękował w imieniu nieobecnego na posiedzeniu Henryka Kieszkowskiego syn tegoż, szef działu ubezpieczeń na życie, Czesław Kieszkowski przemawiając w te słowa:

Jednomyślna uchwała Wysokiego Zgromadzenia, nadająca ojcemu memu godność kuratora Tow. wzaj. ubezpieczeń, wkłada na mnie miły obowiązek przemówienia do was Szanowni Panowie! W listopadzie 1860 roku ogólne zebranie założycieli instytucyi naszej wybrało pierwszą dyrekcję. Dyrektorem referentem został mój ojciec; pozwólcie przytoczyć mi słowa jego, jakie wypowiedział, dziękując za wybór, a które mi się uprzytomniają z monografii Towarzystwa naszego, wydanej przed 10 laty. Rzekł on wówczas: „Nie śmiem Szanownym Panom dziękować za zaufanie, którem mnie obdarzacie przez powołanie mnie na urząd dyrektora referenta, nie miałem bowiem dotąd możności aby sobie na to zasłużyć. Zapewniam jednak Szanownych Panów, że wszelkich dołożę starań i przed żadną nie cofnę się pracą, aby nadzieję Szanownych Panów, że temu zadaniu sprostam, usprawiedliwić.“ — W imieniu zaś dyrekcji dodał: „Mam w Bogu nadzieję, że to niemowlę, które Szanowni Panowie powierzacie dyrekcji do pielęgnowania, wzrósłszy w siły męskie, będzie krajowi służył wiernie, poczciwie i pożytecznie.“

Uchwała wasza dzisiejsza, Szanowni Panowie, jest świadectwem, że ustępujący dyrektor referent obietnicy swej dotrzymał, a coroczne sprawozdania i bilanse pouczają wszystkich, że Towarzystwo wzrosło w siły męskie służy krajowi wiernie, poczciwie i pożytecznie.

Nie dziwcie się, Szanowni Panowie, że nie widzicie tutaj Ojca mego; dla kogoś jednak, jak on — który przez lat 36 stawał przed Wami, by zdawać rachunek z włożonych na niego obowiązków, który od Was tylokrotnie zbierał dowody zaufania i uznania, który w chwilach dla instytucyi naszej poważnych, tyle poparcia i otuchy znajdował w gronie Zgromadzeń ogólnych — ostatni występ, jako dyrektora referenta, pracą stargane siły jego przechodzi.

Pożegnanie z Wami, Szanowni Panowie, to pożegnanie z instytucją, którą ojciec mój wykołysał i wychował jak swą własną córkę. Zazdrościliśmy, dzieci jego, nieraz tej przybranej siostrzycy, że uczucia ojca naszego dzieliła z nami. Wybaczenie mu więc, że w chwili rozstania się z nią — dla niego bolesnej, pomimo że nadal opiekunem jej pozwoliliście mu zostać — pragnął oszczędzić sobie wzruszenia i pozwólcie mi, abym w jego, rodziny naszej całej i mojem imieniu wyraził Wam Szanowni Panowie najgorętsze, z głębi serc naszych płynące podziękowanie za Wasze dla ojca mego względy i proszę Was, byście mianowanego dzisiaj kuratora i nadal w waszej łaskawej zachowali pamięci.

Zgromadzenie przystąpiło do dalszego punktu porządku dziennego, mianowicie do zatwierdzenia wyborów: Prezesa Rady nadzorczej, Wiceprezesa Rady nadzorczej i jednego członka Rady Nadzorczej.

Wny Ksawery Konopka postawił wniosek, aby zebranie zatwierdziło wybór p. Józefa Męcińskiego na prezesa Rady nadzorczej przez aklamacją. Zgromadzenie wśród oklasków przychyliła się do wniosku.

Wny Męciński dziękuje serdecznie za ten objaw, prosi wszakże Zgromadzenie, aby wolę swoją w tej mierze objawiło na podstawie głosowania kartkami, albowiem taki jest przepis statutu i dlatego głosowanie przez aklamację mogłoby nasuwać wątpliwości.

Przewodniczący wyznacza trzy komisye wyboreze: dla Prezesa, Zastępcy prezesa i Członka Rady nadzorczej, zapraszając:

do pierwszej komisyi dla wyboru Prezesa: WWnych Głębockiego Władysława, Jawornickiego Józefa i Żeleńskiego Stanisława;

do drugiej komisyi dla wyboru Zastępcy Prezesa: WWnych Fuchsa Edwarda, Ożegalskiego Stanisława i Żeleńskiego Władysława; wreszcie

do trzeciej komisyi dla wyboru Członka Rady nadzorczej WWnych Dra Csesznaka Feliksa, Dunina Stanisława i Dra Skrzyńskiego Stefana.

Po odbytem głosowaniu kartkami i dokonaniem obliczeniu głosów, ogłaszają Członkowie komisyi skrutacyjnych następujące wyniki głosowania:

1) Jako Prezes Rady Nadzorczej zatwierdzony został Wny **Józef Męciński** 220 głosami na 224 głosujących.

2) Jako Wiceprezes Rady Nadzorczej zatwierdzony został Wny **Włodzimierz Gniewosz** 176 głosami na 225 głosujących.

3) Jako Członek Rady nadzorczej zatwierdzony został Wny **Stanisław Homolacs** 186 głosami na 234 głosujących.

Nowo wybrani członkowie Zarządu podziękowali Zgromadzeniu ogólnemu w serdecznych słowach za położone w nich zaufanie, oświadczając, że jedynym ich celem, będzie dążenie do rozwoju Towarzystwa.

SPRAWOZDANIE DYREKCJI Z OPERACYI TOW. WZAJEMNEGO KREDYTU

w roku 1896

odeczytane

na Zgromadzeniu Ogólnem

przez Dyrektora Hr. Karola Scipio.

Wysokie Zgromadzenie!

Dwudziesty drugi bilans Towarzystwa wzajemnego kredytu i zamknięcia rachunkowe za rok 1896, — które Wysokiemu Zgromadzeniu mamy zaszczyt przedłożyć — nie wiele wymagają komentarzy lub wyjaśnień sprawozdawczych. Cyfry są wymowne i same za czynności przemawiają. Stwierdzają one prawidłowy tok spraw w Towarzystwie, dalszy rozwój i postęp, równie jak ponownie lepsze wyniki w roku ubiegłym, — aczkolwiek trudności gotówkowe i ogólne podrożenie na targach pieniężnych, dla nas także obojętne nie były.

Uzyskany wyższy zysk netto, pochodzi ze zwiększonego obrotu w pożyczkach wekslowych, czyli z pozostałości kwoty uzyskanej brutto z pobranych procentów.

W roku 1896-tym, zwiększył się obrót kasowy ogólny, przybyło wkładek, których wysokość dochodzi do 2,000.000 złr. i wzrósł kapitał udziałowy, przewyższający sumę złr. 1,120.000. Pożyczek eskontem weksli,

udzielono wśród roku przeszło zlr. 12,600.000. Natomiast musieliśmy zasilać kasę większym niż w roku poprzednim reeskontem weksli w Filii austro-węgierskiego banku.

W roku 1896-tym odpisaliśmy na straty przeszło zlr. 5.400 — z pozycyi wątpliwych w inwentarzu wekslowym. Odpisy takie, przy wielomilionowych pożyczkach w jednym roku udzielanych, są nieuniknione — pomimo największej przezorności przy ich przyznawaniu. Straty takie nie usuwają się z ewidencji Dyrekcyi i bywają po części odzyskiwane, jak to i w roku niniejszego sprawozdania dotyczącym, w pewnej mierze miało także miejsce. Właściwe koszta administracyi wykazuje ostatnie zamknięcie rachunkowe normalne.

Ujemną częścią bilansu, jest rubryka należitości rządowych. Wzrost podatków jest nieustający, a starania Zarządu w obronie tego pozostają bezsilne. Do tej pozycyi wydano w roku ubiegłym zlr. 23.155 ct. 83, o zlr. 6.520 ct. 52 więcej niż w roku 1895-tym. W ostatnich trzech latach wzrosły podatki prawie o zlr. 10.000. Ze zwiększonym wprawdzie dochodem, muszą i podatki być wyższe, nie pozostaje to jednak u nas w należyтым stosunku; wymierzono nam bowiem podatek zarobkowy i nie uwzględniono wniesionych rekursów. Spodziewać się można, że przy reformie podatkowej w roku przyszłym, ciężary te nieco się zmniejszą, a przynajmniej nie będą już wzrastać.

Wykaz obrotów w Towarzystwie Wzajemnego Kredytu

w Krakowie za rok 1896.

Obrót kasowy:

Doszedł w r. 1896 do sumy	Złr.	53,038.281	ct.	82
W porównaniu z obrotem w r. 1895	„	52,730.935	„	23
Zwiększył się o	„	307.346	„	59

Udziały i ilość Członków:

Z roku 1895 pozostało członków 1273 z kwotą udziałów	Złr.	1,113.180	ct.	09
Dnia $3\frac{1}{2}$ 1896 było członków 1.292 z kwotą udziałów	„	1,120.571	„	37
Przybyło zatem 19 członków i udziałów	„	7.391	„	28

Wkładki na książeczki:

Dnia $3\frac{1}{2}$ 1895 było książeczek 1778 opiewających na	Złr.	1,842.037	ct.	81
W r. 1896 stron 2671 złożyło Złr. 2,453.687 ct. 76				
„ „ „ 3448 odebrało „ 2,384.697 „ 56				
Przybyło zatem wkładek	„	68.990	„	20
Stan wkładek $3\frac{1}{2}$ 1896 na 1809 książeczkach wynosił	„	1,911.028	„	01
Książeczek wkładkowych przybyło 31				

Dział wekslowy:

Dnia $3\frac{1}{2}$ 1895 portfel obejmował 1669 weksli na sumę	Złr.	3,847.997	ct.	14
Dnia $3\frac{1}{2}$ 1896 portfel obejmował 1736 weksli na sumę	„	4,150.413	„	36
Przybyło zatem 67 weksli na	„	302.416	„	22
Wśród roku 1896 eskontowano 5289 weksli na Złr. 12,624.226 ct. 12				
Wśród roku 1896 spłacono 5222 weksli na Złr. 12,321.809 ct. 90				
W porównaniu z r. 1895 eskontowano mniej o 24 weksli jednak o większą kwotę	Złr.	306.534	ct.	55
W porównaniu z r. 1895 spłacono mniej o 88 weksli na większą kwotę	„	113.044	„	84

Przez rok 1896 reeskontowano na Złr. 3,362.921·38			
więcej niż w r. 1895 o	Złr.	1,125.404	„ 38
Przez rok 1896 wykupiono na Złr. 3,454.581 ct. 38			
mniej niż w roku 1895 o	„	1,517.654	„ 38
Pozostało ³ / ₁₂ 1896 w reeskoncie Złr. 471.070			
Było ³ / ₁₂ 1895 „ „ 562.730			
Przeto ubyło weksli reeskóntow.		<u>91.660</u>	

Fundusz rezerwowy:

Wynosił dnia ³ / ₁₂ 1895	Złr.	28.391	ct. 22
Wydzielono z zysków roku 1895	„	1.500	„ —
Przybyło z odsetek za rok 1896	„	1.195	„ 64
Stan funduszu ³ / ₁₂ 1896	„	<u>31.086</u>	„ 86

Koszta administracyi:

Płace, koszta kancelaryjne i prawne, lokal itd. . .	Złr.	22.350	ct. 68
Podatki i należności skarbowe	„	23.155	„ 83
Razem	„	<u>45.506</u>	„ 51

Zysk:

Rachunek zysków i strat za rok 1896 wykazuje			
zyski netto	Złr.	77.170	ct. 84
Rok 1895 dał bez — przeniesienia reszty . . .	„	68.563	„ 09
W roku 1896 zatem jest zysk większy	„	8.607	„ 75
Z wykazanej powyżej kwoty	„	77.170	„ 84
Strącając dla Dyrekyi (§ 6 statutu) tantiemę .	„	7.717	„ 08
zostaje do rozdziału	„	69.453	„ 76
oraz przeniesienie zysku z r. 1895 . .	„	9.200	„ —
Do dyspozycyi Zgromadzenia Ogólnego za r. 1896	„	<u>78.653</u>	„ 76

SPRAWOZDANIE KOMISYI RACHUNKOWEJ

złożone

OGÓLNEMU ZGROMADZENIU

CZŁONKÓW TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU

W KRAKOWIE

na dniu 26 maja 1897 r.

przez Członka Rady nadzorczej *Ignacego Głażewskiego*.

Szanowne Zgromadzenie!

Wskutek polecenia Rady nadzorczej i w jej imieniu składa komisya rachunkowa sprawozdanie z operacyi Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie na czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1896 r. włącznie, czyli za dwudziesty drugi rok istnienia Towarzystwa.

Komisya rachunkowa sprawdziła szczegółowo bilans, porównała go z odnośnemi księgami, przejrzała dowody i alegaty, weksle w portfelu, jakoteż i spis reeskontowanych, sprawdziła stan kasy i znalazła, że wszystkie pozycye tego bilansu są usprawiedliwione i zgodne z rzeczywistością i że czysta pozostałość wynosi sumę zhr. 77.170 ct. 84

Po doliczeniu do tejże przeniesionego zysku z r. 1895
w kwocie zhr. 9.200 ct. —

Wynosi ogólna pozostałość zhr. 86.370 ct. 84

Stosownie do § 6 lit. a) statutów Towarzystwa wzajemnego kredytu przypada dla Dyrekeyi 10% tantiemy od czystej pozostałości, co czyni zhr. 7.717 ct. 08

a po przydzieleniu przez Radę nadzorczą w myśl upoważnienia, udzielonego tejże przez ogólne Zgromadzenie na dniu 5. czerwca 1882 r. udzielonego, kwoty . . . zlr. 1.090 ct. 19 na fundusz emerytalny urzędników

pozostaje do dyspozycji ogólnego Zgromadzenia kwota zlr. 77.563 ct. 57

Na podstawie tych wyników stawia Komisya rachunkowa z upoważnienia Rady nadzorczej i w jej imieniu następujące wnioski:

WNIOSEK I.

Ogólne Zgromadzenie po wysłuchaniu sprawozdań Dyrekcyi, Rady nadzorczej i Komisji rachunkowej udziela Dyrekcyi Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie absolutoryum za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1896 r. włącznie, czyli za dwudziesty drugi rok istnienia Towarzystwa.

WNIOSEK II.

z kwoty zlr. 77.563 ct. 57
pozostalej do dyspozycji ogólnego Zgromadzenia przyznaje się:

- 1) W myśl uchwały ogólnego Zgromadzenia z dnia 29 maja 1877 r. i na podstawie § 6 ustępu 4 lit. *b*) i § 8 lit. *f*) statutu 10% czystego zysku jako wynagrodzenie dla członków Rady nadzorczej, to jest sumę zlr. 7.717 ct. 08
- 2) W sposób § 6 statutu określony wypłaci się członkom Towarzystwa dywidendę od udziałów w wysokości 5%, co czyni zlr. 53.678 ct. 63
- 3) Na powiększenie funduszu rezerwowego przeznaczają się zlr. 1.800 ct. —
- 4) Pozostałą resztę w kwocie zlr. 14.367 ct. 86 przenosi się na rachunek zysków roku następnego.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW
TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU
W KRAKOWIE

i Filii we Lwowie z dniem 31 Grudnia 1896 r.

Przychód.

Wyciąg z ksiąg kasowych za rok 1896.

Rozchód.

	Zhr.	ct.
Saldo gotówki z roku 1895	132.268	24
Udziały wpłacone w ciągu roku	107.655	28
Wkładki na książeczki Zhr. 2,383.843·72		
Procent skapitalizowany „ 69.844·04	2,453.687	76
Wpłaty na rachunek bieżący	7,988.745	64
Weksle spłacone	12,321.809	90
Weksle reeskontowane	3,362.921	38
Procent od weksli eskontowanych	217.646	53
Procent od rachunku bieżącego	14.321	32
Odzyskane straty	1.088	73
<hr/>		
	26,600.144	78

DYREKCJA:

Z. Słonecki.

K. hr. Scipio.

H. Kieszkowski.

Naczelnik biura
Kroehl.

	Zhr.	ct.
Udziały zwrócone	100.264	—
Zwrot wkładek na książeczki	2,384.697	56
Wpłaty na rachunek bieżący	7,788.505	52
Weksle eskontowane	12,624.226	12
Splata weksli reeskontowanych	3,454.581	38
Procent od weksli reeskontowanych	20.037	92
„ „ wkładek zapłacony Zhr. 9.380·91		
„ „ „ skapitalizowany „ 69.844·04	79.224	95
Wyplacona dywidenda za rok 1895	53.203	01
„ tantiema za rok 1895	13.712	60
Koszta administracyi	22.350	68
Zapłacone podatki i należności	23.155	83
Odpisane należności	5.498	23
Na fundusz emerytalny urzędników	947	48
Saldo na rok 1897	29.739	50
<hr/>		
	26,600.144	78

Kraków, dnia 31 Grudnia 1896 r.

KOMISYA KONTROLUJĄCA:

Ignacy Głazewski.
Stanisław Komornicki.

Michał Garapich.
Włodzimierz Gniewosz.

Andrzej Hr. Potocki.
Klemens Hr. Dzieduszycki.

Aktywa.

Rachunek bilansu

	Złr.	ct.
Gotówka w kasie	29.739	50
Weksle Członków	4,150.413	36
<hr/>		
	4,180.152	86

Pasywa.

z dniem 31 Grudnia 1896 r.

	Złr.	ct.
Udziały Członków	1,120.571	37
Wkładki na książeczki	1,911.028	01
Rachunek bieżący	528.212	10
Weksle reeskontowane	471.070	—
Procent od weksli pobrany na rok 1897	31.813	68
Fundusz rezerwowy	Złr. 29.891·22	
Procent narosły w r. 1896	" 1.195·64	31.086
Saldo zysk	86.370	84
<hr/>		
	4,180.152	86

Straty.

Rachunek

zysków i strat.

Zysk

	Złr.	ct.
Procenta od wkładek na książeczki	79.224	95
" od weksli reeskontowanych i Lombardu	20.037	92
" dla funduszu rezerwowego	1.195	64
Koszta administracji: place, druki, czynsz, koszta prawne i t. p.	22.350	68
" " podatki i należności	23.155	83
Odpisane należności wątpliwe	5.498	23
Saldo zysk	Złr. 77.170·84	
Przeniesienie z r. 1895	" 9.200·—	86.370
<hr/>		
	237.834	09

	Złr.	ct.
Procent od weksli:		
Przeniesienie z roku 1895	Złr. 27.391·19	
w roku 1896 pobrano	" 217.646·53	
	" 245.037·72	
Na rachunek roku 1897 odpada	" 31.813·68	
Pozostaje na rachunek roku 1896	213.224	04
Procent od rachunku bieżącego	14.321	32
Odzyskane straty	1.088	73
Przeniesienie zysku z roku 1895	9.200	—
<hr/>		
	237.834	09

DYREKCJA:

Z. Słonecki. K. hr. Scipio. H. Kieszkowski.

Naczelnik biura:
Kroebł.

Kraków, dnia 31 Grudnia 1896 r.

KOMISYA KONTROLUJĄCA:

Ignacy Głazewski. Michał Garapich. Andrzej Hr. Potocki.
Stanisław Komornicki. Włodzimierz Gniewosz. Klemens Hr. Dzieduszycki.

